

PAPA FRANJO

Rad je od temeljne važnosti za dostojanstvo osobe

*Papina kateheza na općoj audijenciji
u srijedu 1. svibnja 2013.*

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas, 1. svibnja, slavimo svetog Josipa radnika i počinjemo mjesec koji je tradicionalno posvećen Gospi. Na ovom našem susretu zadržat ću se na ta dva tako važna lika u Isusovu, u životu Crkve i u našem životu, s dva kraća razmišljanja: o radu i o Isusovoj kontemplaciji.

1. U Evanđelju svetog Mateja u jednoj od prigoda u kojoj se Isus vraća u svoj rodni Nazaret i govori u sinagogi, istaknuta je zapanjenost njegovih zemljaka njegovom mudrošću i pitanje koje si postavljaju: "Nije li ovo drvodjeljin sin?" (13, 55). Isus ulazi u našu povijest, dolazi među nas, rodivši se od Marije po Božjem zahvatu, ali uz njega je sveti Josip, zakoniti otac koji ga čuva i uči također svom poslu. Isus se rađa i živi u jednoj obitelji, u Svetoj obitelji, učeći od svetog Josipa tesarski posao, u nazaretskoj radionici, dijeleći zajedno s njim rad, napor, zadovoljstvo ali i svakodnevne teškoće.

To nas podsjeća na dostojanstvo i važnost rada. U Knjizi Postanka se opisuje kako je Bog stvorio muškarca i ženu povjerivši im zadaću da napune zemlju i sebi je podlože, što ne znači iskorištavati, već obrađivati i čuvati, brinuti se za nju svojim radom (usp. Post 1, 28; 2, 15). Rad je sastavni dio Božjeg nauma ljubavi; pozvani smo njegovati i čuvati sva stvorena dobra; na taj način sudjelujemo u djelu stvaranja! Rad je od temeljne važnosti za dostojanstvo neke osobe. Rad nas, da se poslužimo jednom slikom, "pomazuje uljem" dostojanstva, ispunja nas dostojanstvom, čini nas sličnima Bogu, koji je radio i radi, radi uvijek (usp. Iv 5, 17), omogućuje uzdržavati same sebe i svoje obitelji, dati doprinos razvoju vlastitog naroda. Ovdje želim spomenuti nevolje i teškoće kroz koje, u raznim zemljama, danas prolazi svijet rada i poduzetništva; u mislima su mi oni koji su nezaposleni. Mnogo puta razlog tome treba tražiti u određenom economicističkom (težnja da se ekonomskoj aktivnosti prida najveća važnost među čovjekovim djelatnostima, pr.) shvaćanju društva, koji teži profitu, ne uzimajući u obzir parametre društvene pravednosti.

Želim uputiti svima poziv na solidarnost a odgovorne za javnu stvar ohrabriti da se svim silama trude da se dadne novi poticaj zapošljavanju; to znači brinuti se za dostojanstvo osobe; no nadalje želim poručiti da se ne smije gubiti nadu; i sveti je Josip imao teških trenutaka, ali nije nikada gubio pouzdanje i znao je te teškoće prebroditi, sa sigurnošću da nas Bog ne napušta. Želim se, nadalje, obratiti vama, mladeži: predano ispunjavajte svoje svakodnevne obaveze u učenju, radu, prijateljstvu, u pomaganju drugima; vaša budućnost ovisi također o tome kako ćete znati živjeti te dragocjene godine u životu. Ne plašite se truda, žrtve i ne gledajte sa strahom u budućnost; sačuvajte živom nadu: uvijek postoji svjetlo na obzoru.

Želim nešto reći i o jednoj posebnoj situaciji vezanoj uz rad koja me zabrinjava: mislim na ono što bismo mogli nazvati "ropskim radom", radom koji porobljava. Koliki su samo, u čitavom svijetu, žrtve te vrste ropstva, u kojoj osoba služi radu, dočim zapravo rad treba služiti osobama budući da su urešene dostojanstvom. Tražim od braće i sestara u vjeri i svoh muškaraca i žena dobre volje odlučno opredjeljenje protiv trgovine ljudima, u kojoj istaknuto mjesto zauzima "ropski rad".

2. Ističem još jednu misao: u tišini svakodnevnog posla, svetom Josipu, kao i Mariji, samo je jedno u središtu pažnje: Isus. Oni, zauzeto i nježno, prate i čuvaju Sina Božjega koji se utjelovio za nas u njegovu rastu i razvoju, razmišljajući o svemu onome što se događalo. U svom Evandjelju sveti Luka ističe dva puta Marijin stav, a to je ujedno i Josipov stav: "Marija u sebi pohranjivaše sve te događaje i prebiraše ih u svome srcu" (2, 19.51). Da bismo slušali Gospodina treba naučiti kontemplirati ga, zamijetiti njegovu stalnu prisutnost u našem živoetu; treba se zadržati u razgovoru s njim, dati mu prostora s molitvom. Svaki od nas, i vi mladići i djevojke, koji ste se jutros okupili u velikom broju, morao bi si postaviti pitanje: koji prostor dajem Gospodina? Zadržavam li se u razgovoru s njim? Naši su nas roditelji još od malih nogu učili započeti i završiti dan molitvom, da bi nas naučili osjetiti da nas Bog prati svojom ljubavlju i prijateljstvom. Spomenimo se češće Gospodina u svojim danima!

U ovome mjesecu svibnju želim podsjetiti na važnost i ljepotu molitve svete krunice. Moleći Zdravo Marijo, potaknuti smo razmatrati Isusova otajstva, to jest razmišljati o središnjim trenucima njegova života, da on, kao za Mariju i svetoga Josipa, bude u središtu naših misli, naše pažnje i naših djela. Bilo bi lijepo, osobito u ovom mjesecu svibnju, moliti zajedno u obitelji, s prijateljima, u župi svetu krunicu ili neku molitvu Isusu i Djevici Mariji! Zajednička molitva je dragocjeni trenutak da se obiteljski život, prijateljstvo učine još čvršćima! Naučimo moliti više u obitelji i kao obitelj!

Draga braćo i sestre, zamolimo svetog Josipa i Djevicu Mariju da nas nauče da budemo vjerni svojim svakodnevnim obavezama, da živimo našu vjeru u svakodnevnom radu i da dajemo više prostora Gospodinu u našem životu, da se zaustavimo kako bi kontemplirali njegovo lice. Hvala!